

noviny precheza

říjen 2022 | číslo 5 | www.precheza.cz

PRECHEZA v evropských asociacích

V letošním roce představuje komerční úsek samostatnou rubriku novin přibližující četná členství PRECHEZY v profesních sdruženích, která fakticky odpovídají množství aplikací, ve kterých se naše výrobky používají. Profesní členství byla představena kolegy z Technického servisu v minulých vydáních. Přímá členství, jež se dotýkají našich výrobků a navázaných výrobních technologií, budou předmětem tohoto příspěvku.

Foto: archiv PRECHEZA

Tak jako je Česká republika zapojena do struktur Evropské unie, tak i naše společnost je součástí odborných chemických asociací v rámci Evropské chemické agentury - CEFIC. Pojdme si tedy nejdříve představit tuto agenturu a následně odborné asociace.

CEFIC (European Chemical Industry Council) byl založen v roce 1972 se sídlem v Bruselu, jako sdružení velkých, středních a malých chemických podniků. Toto sdružení se v dnešní době skládá z více než 29 000 podniků z celé Evropy. Celková výroba členů reprezentuje přibližně 15 % světové chemické produkce. Tuto výrobu zajišťuje 1,2 milionu pracujících v těchto firmách. Sdružení je nezisková organizace a nemá obchodní roli. Když jsme se dotkli statistických údajů, pojdme se podívat i na čísla, která charakterizují chemický průmysl v Evropě ve srovnání se světem. Objem celosvětového obchodu s chemikáliemi se odhaduje za rok 2020 na 3 500 miliard EUR. Podíl evropských chemických firem je 14,4 %, což řadí Evropu na 2. místo ve světovém žebříčku. Jednoznačně dominuje Čína s 44,6 %, což můžete vidět na obr. č. 1. V současné době je činnost veškerých firem ovlivněna energetickou náročností výrobních linek. Nejinak je tomu i v chemickém průmyslu v Evropě. I když se od roku 1990 spotřeba snížila o 21 %, stále je značně vysoká. Podíl spotřeby jednotlivých druhů energií vč. plynu a elektrické energie u 27 zemí EU dokládá obr. č. 2.

CEFIC je samozřejmě respektovaným partnerem Evropské unie, jednajícím v zájmu jeho členů s evropskými institucemi. CEFIC je ještě v evropských strukturách členem Aliance pro konkurenční evropský průmysl a rovněž je aktivním členem ve světových organizacích jako je Mezinárodní rada chemických asociací (ICCA), Program OSN pro životní prostředí (UNEP) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). CEFIC zastřešuje a administrativně rovněž pomáhá jednotlivým odborným

asociacím, které pod deštníkem CEFIC fungují. Naše společnost je součástí tří odborných asociací – Asociace výrobců titanové běloby (TDMA), Asociace kyseliny sírové (ESA) a Asociace výrobců anorganických koagulantů (INCOPA). Ve všech třech asociacích máme své zástupce, kteří se aktivně podílí na činnostech těchto sektorových uskupení. Nutno podotknout, že všechny akce asociací probíhají v souladu s evropskými antimonopolními zákony.

TDMA

Podívejme se na první z nich, na Asociaci výrobců titanové běloby (TDMA – Titanium Dioxide Manufacturer Association). Členové, výrobci titanové běloby v Evropě, se v této organizaci sdružují již od roku 1974. PRECHEZA se stala členem v roce 2000. Po letech fúzí se počet členů zastavil na číslovce 8. Jako přidružení členové fungují ještě společnosti z USA, Číny a Japonska.

Členové vyvíjejí produkty a aplikace, které lze vidět téměř ve všech aspektech každodenního života. Na celém světě se TiO_2 používá pro výrobu produktů v nejrůznějších odvětvích průmyslu, od barev, plastů a papíru až po make-up

týkající se TiO_2 – stejně jako veřejné diskuse o jeho bezpečnosti a účinnosti – řídily pouze robustními vědeckými poznatky.

Ve strukturách asociace aktivně pracují i naši specialisté. RNDr. Petr Pikal, vedoucí Výzkumu a vývoje, vede Analytickou skupinu, která sehrála významnou roli ve věci výběru evropské testovací metody pro klasifikaci titanové běloby. Ing. Pavel Mikulík, vedoucí odboru Systému řízení, vede skupinu pro zavedení BREF – Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách, Ing. Jan Přikryl, vedoucí Technického servisu, je členem skupiny pro potravinářskou titanovou bělobu E171, a zástupce máme i v nejvyšším orgánu – valné hromadě – Ing. Mariana Bartoše, komerčního ředitele. Už jen to, že naši specialisté vedou dvě pracovní skupiny celé asociace, svědčí o jejich vysoké odbornosti a znalostech dané problematiky a jejich práce je vysoce oceňována všemi členy asociace.

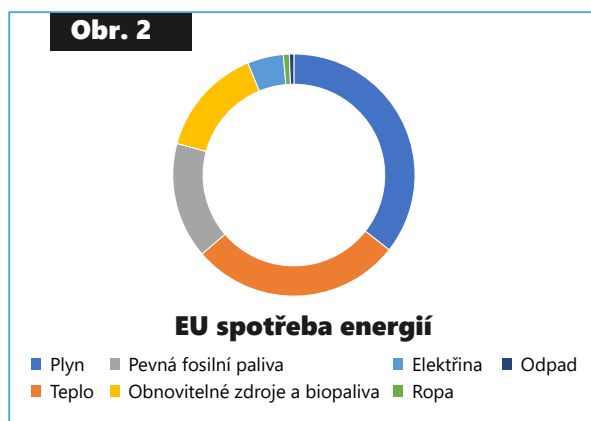
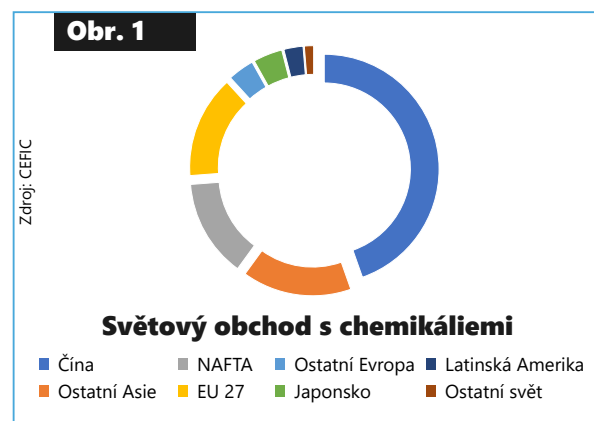
ESA

Další asociací, které je Precheza členem, je Asociace kyseliny sírové (ESA – European Sulphuric Acid Association). Tato

jími vlastnostmi skutečně činí kyselinu sírovou nezbytnou pro mnoho průmyslových výrobních procesů.

Klíčovým cílem ESA je vybavení všech členů asociace znalostmi a informacemi pro splnění všech předpisů týkajících se všech vyráběných produktů. Nermalým úkolem je sledovat legislativní problémy a tam, kde je to vhodné, vypracovat společné postoje k jejich řešení. K tomu je samozřejmě nutné monitorovat a ovlivňovat regulační záležitosti předkládáním názorů odvětví příslušným orgánům. ESA rovněž řeší otázky zdraví, bezpečnosti, životního prostředí a toxikologie související s kyselinou sírovou, oleem, oxidem sírovým a oxidem siřičitým, a to proto, že tyto látky jsou žíravé pro kůži, vyžadují specifické použití všech bezpečnostních pravidel a předpisů pro jeho výrobu, manipulaci, skladování, přepravu atd.

Vzhledem k vysokému počtu členů shromažďuje a monitoruje statistické údaje týkající se evropského trhu s kyselinou sírovou. Nemalou úlohou je rovněž informování veřejnosti a příslušných orgánů o úloze a místě kyseliny sírové v ekonomice.

a opalovací krémy. Rozsah inovativních použití TiO_2 se neustále zvyšuje. V posledních letech se například používá při výrobě levných a účinných solárních článků a fasád budov, které dokážou neutralizovat znečištění ovzduší. Produkty a aplikace vyvinuté členy jsou jádrem těchto inovací. Úlohou TDMA je podporovat členy propagací a obhajobou předností TiO_2 ve všech vhodných aplikacích. TDMA poskytuje komplexní, autoritativní a důvěryhodné informace o bezpečnosti a použití TiO_2 . Četné vědecké studie také prokázaly, že použití TiO_2 je bezpečné v široké škále aplikací. Nicméně, stejně jako mnoho jiných látek, byl předmětem regulačního dohledu a pozornosti médií. Jako hlas TiO_2 průmyslu chce TDMA zajistit, aby se příslušné regulační rámce a politiky

sektorová skupina se skládá nejen z výrobců, ale také z distributorů, dopravců i samotných koncových spotřebitelů kyseliny sírové. Tomu odpovídá rovněž počet členů, kterých je v současné chvíli sto.

ESA zastupuje a hájí zájmy průmyslu kyseliny sírové, olea, oxidu sírového a oxidu siřičitého na národní i mezinárodní úrovni. ESA také poskytuje fórum pro diskusi a řešení problémů jak obecných, tak i technických.

Nesmíme zapomenout, že kyselina sírová je jednou z nejdůležitějších základních chemikálií, vyrábí se ve velkém množství a prodává se hlavně v chemickém průmyslu a dalších průmyslových odvětvích, než se přemění na produkty pro běžného spotřebitele. Kombinace její relativně snadné a levné výroby s je-

Zástupcem naší společnosti v této asociaci je Mgr. Marek Konečný, vedoucí provozu kyseliny sírové, který řeší především technickou problematiku v souvislosti s výrobou a skladováním této základní chemikálie.

INCOPA

Poslední z evropských asociací, kterých jsme členem, je Asociace výrobců anorganických koagulantů (INCOPA – Inorganic Coagulants Producers Association). Členové vyrábějí hliníkové a železité koagulanty, které jsou důležité pro úpravu vody, výrobu papíru, výrobu hnojiv a pro jiné průmyslové využití.

Asociace sdružuje na 31 výrobců koagulantů s roční výrobou 4 milióny tun produktů a zahrnují tedy více než 85 %

Foto: INGLIMAGE

Milé kolegyně, milí kolegové,

v poprázdňinovém podzimmním čísle se tentokrát podělíme o zážitky z výletů, které organizovala naše odborová organizace. Jezdilo se na kole, v autobuse, šplhalo se po skalách, prolézaly se jeskyně a fotilo se na Instagram, na památku i do našich novin. Nechybějí ani pravidelné rubriky a seriály: na straně 2 rozhovor Evy Jehlářové o slastech a strastech Cechu malířů, lakýrníků a tapetářů, jejímž členem je i naše firma. Nerudovo „Kam s ním?“ možná pomůže vyřešit článek o třídění bioodpadu. Václav Kokasil vzpomíná na své celoživotní působení v PRECHEZE na straně 4. Kouzelná knihovnice přitvrzuje a představuje nám na straně 6 svět napětí a zločinu, ovšem v malebném podání sympatických detektivů. Katčina příroda je tentokrát z nedalekých chropýňských lesů a po prázdninové pauze si můžete přečíst také sportovní reportáže ze světa aut a volejbalu.

Přeji vám příjemné říjnové čtení.

Alena Okáčová

evropských výrobních kapacit. Zajímavostí je, že první chemické čištění bylo zaznamenáno v Egyptě okolo roku 1500 př. n. l. V současné době má asi 71 % světové populace přístup k bezpečně upravené pitné vodě.

Koagulanty se široce používají k čištění pitné vody a čištění odpadních vod produkovaných v průmyslových procesech. V papírenském průmyslu mají koagulanty uplatnění v klíčících a retenčních částech procesu výroby papíru a rovněž hrají důležitou roli při úpravě vody před i po jejím použití v průmyslu. Anorganické koagulanty (zejména ty, které obsahují síran železnatý) mají také důležité použití v zemědělství a při výrobě cementu.

Členové INCOPA těží ze svých hlubokých znalostí průmyslu anorganických koagulantů a svého zapojení do hlavních evropských regulačních orgánů. INCOPA aktivně sleduje směrnice a předpisy Evropské unie, zejména pokud jde o úpravu vody a likvidaci kalů. Provozuje také systém, který členy upozorňuje na nadcházející problémy ovlivňující průmysl. To umožňuje členům náležitě řešit takové problémy rychlým a účinným způsobem. INCOPA se aktivně podílí zejména na legislativě týkající se vody, regenerace fosforu, na dokumentech Best Available Technique Reference (BREF) podle směrnice EU o průmyslových emisích, na klasifikaci a označování produktů, implementaci REACH, na analýze životního cyklu (LCA) anorganických koagulantů.

Prechezu zastupuje v této asociaci Ing. Marek Ostrčil, výzkumný pracovník, který se zabývá legislativou a technickými návrhy asociace.

V duchu citátu J. Nerudy „Kdo chvíli stál, již stojí opodál“ je jasné, že je nutné mít dlouhodobě dostupné, a především aktuální informace ze všech oblastí, jež se dotýkají našeho předmětu podnikání. Jedině tak můžeme být dostatečně připraveni a včas reagovat na případné změny hlavně v oblasti legislativy a technických požadavků.

Marian Bartoš

Komerční úsek

O tom, jak správně vymalovat prostory, ve kterých žijeme, aneb řemeslo má už zase zlaté dno

Setkání s primátorem hl. m. Prahy za účasti CMLT ČR a zástupců SOŠ Jarov a Akademie řemesel / Pavel Žatečka čtvrtý zleva

V dalším díle o asociacích zmíníme Cech malířů, lakýrníků a tapetářů ČR. Tato společnost je členem AVNH, o které jsme se zmiňovali již v předchozím čísle. Výkonnému řediteli cechu panu Pavlu Žatečkovi jsme položili několik zvědavých otázek.

Kdy byl cech založen a co byste vydvihl z jeho historie?

Činnost Cechu malířů, lakýrníků a tapetářů ČR byla obnovena v roce 2003. V příštím roce tedy oslavíme tedy 20 let činnosti.

Historie cechu sahá až do období vlády Karla IV., který v roce 1348 udělil dekret malířskému společenstvu (ve stejném roce založil i Karlovu univerzitu a začal stavět hrad Karlštejn). Od té doby malířské cechy fungovaly až do 50. let minulého století, kdy jejich činnost byla postupně utlumena.

Malíři mají jako svého patrona sv. Lukáše a ve znaku mají tři štíty. Podle tohoto znaku poznáte malířské mistry téměř v celé Evropě. Zajímavostí je, že v Týnském chrámu na Staroměstském náměstí je pobočný oltář sv. Lukáše, na kterém je právě cechovní znak. Součástí pokladu Katedrály sv. Víta je i lebka sv. Lukáše, která je k vidění pouze jedenkrát ročně a to 18. 10. (na jeho svátek). V tu dobu malířské cechy mají

také své slavnosti.

Jaký je význam cechu v současnosti a kam směřuje jeho činnost?

V našem cechu je v současnosti registrováno více než 250 členů (řemeslníků, malířských firem a odborných učilišť) a počet zájemců o členství se neustále zvyšuje.

Cech chce navázat nejenom na svou bohatou historii, ale především chce vyvíjet činnost tak, aby malířské a lakýrnické řemeslo znovu získalo stejně tak dobré jméno, jako mělo v minulosti. Cílem cechu je mimo jiné zprostředkovat svým členům informace o nových materiálech a proškolení je na jejich aplikace. Partneri pro členy cechu pořádají školení o svých výrobcích a jejich správné aplikaci a členové cechu se zase naopak zúčastňují testování výrobků partnerů cechu. To je velmi důležité pro dosažení profesionální práce. Současná aktivita je namířena do jednotlivých krajů a oblastí s cílem vytvoření místních „Cechovních skupin“

a „Kontaktních míst“ Cechu. Ty by zprostředkovávaly kontakt mezi zákazníkem, řemeslníkem a cechem. Důvodem tvorby jsou přeci jenom trochu odlišné problémy v jednotlivých regionech, které je třeba řešit v místě a zároveň dbát na řemeslnou kvalitu práce.

Cech začal také úzce spolupracovat s odbornými učilišti. Je potřeba, aby na učilištích probíhala odborná výuka v souladu s novými trendy v našem řemesle. Společně se školami tak připravujeme i odborné soutěže. V příštím roce se Česká republika například zúčastní mezinárodní „olympiády v řemesle“ do 25 let - EuroSkills v devíti oborech včetně malířského.

V současné době usilujeme o zavedení mistrovské zkoušky, jejíž koncept vzešel právě z našeho cechu a následně jej převzalo Ministerstvo školství, NÚV a rozpracovaly za pomoci ostatních cechů do podoby, která je připravena ke schválení do Zákona o Mistrovské zkoušce. Ten byl již minulou vládou schválen, nyní je připomínkován a dopracováván. Po složení zkoušek by tak řemeslník mohl užívat titul „Mistr řemesla“.

Pro naše členy a jejich rodiny pořádáme různé společenské akce, kde se seznamují s kolegy z jiných regionů a předávají si své zkušenosti.

Jak se vyučit dobrým malířem nebo natěračem a jaký je v současnosti zájem o výuku tohoto řemesla?

Ideální je, pokud přichází žák do učebního oboru z rodiny s malířskou tradicí. Samozřejmě škola poskytne základ, ale nutný je zájem žáka a podpora rodiny. Potěšující je, že v současnosti se zájem o řemeslo zvyšuje a dokonce se nám do oboru pravidelně hlásí i děvčata. Když cech zahájil činnost, tak to vy-

padalo, že obor zanikne, ale podařilo se nám sloučit různé názvy oborů do jediného, podpořit výuku a řemeslo tak udržet a rozvíjet.

Kde je možné najít seznam kvalitních a poctivých řemeslníků z vašeho oboru?

Kvalitních a poctivých řemeslníků je určitě mnoho, bohužel ne všichni jsou v cechu. Na našich webových stránkách je seznam našich členů, které prověřujeme a pokud je nějaký problém, tak ho pomáháme řešit. Stále platí, že nejlepší doporučení na řemeslníka je od někoho, koho znáte a můžete se na provedenou práci jít podívat.

Pokud by si chtěli čtenáři vymalovat svépomocí, na co si dát pozor a jak postupovat?

V dnešní době je výběr materiálů velmi široký, počínaje obyčejnými křehkými a vápennými barvami, které se v dnešní době používají již méně, a konče kvalitními difúzní otevíracími disperzními barvami. Záleží na individuálním charakteru malovaných prostor, sytosti barevného odstínu a v neposlední řadě též na finančních možnostech zákazníka.

Ať už se zvolí jakýkoli způsob dekorace, platí, že každý povrch bude vypadat 100 % jen v případě, když se dokonale připraví podklad. Není to jen nějaký výmysl malíře, ale naopak – příprava podkladu je opravdu nejdůležitější a často také nenákladnější a nejpracnější částí zakázky. Stačí se podívat na tu samou malbu na rovném povrchu nebo na nedokonalé vyhlazených omítkách – okamžitě je poznat obrovský rozdíl. To si málokdo uvědomuje. Často je pak nutné předělat celé dílo, čímž dochází k velké finanční ztrátě. Proto vždy doporučuji těm, kteří

nejsou úplně zruční, nemají potřebné nářadí, množství volného času a nechtějí se doma pohádat :), aby si raději vzali profesionálního řemeslníka.

Kde a jak se podle vašich zkušeností nejvíce používá titanová běloba ať už v malířských či natěračských technikách?

Současné malířské a natěračské nátěrové hmoty si nejde bez titanové běloby představit. Mezi zákazníky je velmi oblíbená bílá barva, u které je požadována co největší bělost a tu jde dosáhnout jen s titanovou bělobou. Staří mistři i současní malíři titanovou bělobu používali a používají při linkování, šablonování, doladění odstínů a dalších malířských pracích.

Co byste nám o sobě mohl prozradit?

V roce 2002 jsem byl osloven časopisem Spektra (nyní Barvy Profí), abych se zúčastnil v konkurzu na obnovu činnosti malířského cechu. Tuto iniciativu vyvinula skupina malířů hlavně na Kroměřížsku, rekrutující se z bývalých a současných členů družstva Malovna. S jejich pomocí a s dalšími, kteří se přihlásili, jsme ustanovili první Radu cechu, kde se zvolil i první cechmistr M. Kolman. Následnými cechmistry se stali J. Svoboda, R. Konečný a nyní M. Rousek.

Já jsem se stal výkonovou složkou organizace a vedl sekretariát cechu, který má na starost spolupráci řemeslníků, škol, výrobců nátěrových hmot, prodejců, politiků, Hospodářské komory, zahraničních cechů a veřejnosti. Tuto funkci zastávám doposud, ale vzhledem k tomu, že je mi již přes šedesát let, tak musím pomalu začít hledat nástupce či nástupkyni.

Eva Jehlářová

Charitativní akce – malování speciální školy Bartošovice – Neratov

Soutěž učňů v Hlučíně

Foto: Pavel Žatečka

Aktuality z ochrany životního prostředí, řízení kvality a bezpečnosti práce: srpen a září 2022

Dne 19. září 2022 provedl Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, odd. kontroly zemědělských vstupů, kontrolu výrobku Monosal.

Předmětem kontroly byl HACCP (systém analýzy rizika a stanovení kritických kontrolních bodů) doplňkové látky do krmných směsí, tzn. Monosalu. Kontrolní osobou nebylo zjištěno porušení kontrolních požadavků stanovených zejména Nařízeními

ES č. 1831/2003 a 1831/2005 či zákonem o krmivech č. 91/1996 Sb.

Ve dnech 13. až 14. září 2022 se v Londýně konala mezinárodní konference o oxidu titaničitým. Akce byla zaměřena na toxikologii této látky.

Cílem akce bylo shrnout dosavadní znalosti v oblasti některých vybraných toxikologických vlastností látky a definovat návrhy pro konkrétní nové stu-

die, které by přispěly k jejich dalšímu rozšíření. Detailní znalost toxikologického profilu chemických látek se totiž stává stále důležitějším faktorem pro jejich budoucí uplatnění na evropských trzích v souvislosti se zaváděním nové politiky Evropské unie pod názvem „Chemická strategie pro trvalou udržitelnost“, která klade maximální důraz na bezpečné používání chemických látek. Výstupy z konference by měly

přispět k formulaci vědeckého programu, který bude společně financován výrobcí této látky. Konference se zúčastnili jak experti z řady zemí, tak i zástupci národních orgánů pro regulaci chemických látek. Precheza byla na konferenci zastoupena RNDr. Petrem Pikalem, který vystoupil s příspěvkem k fyzikálně chemickým vlastnostem látky.

Pavel Mikulík

Systémy řízení a BOZP

Jak třídit a kam patří BLOODPAD?

Bloodpad rozhodně nemá nic společného s biopotravinami, jak by název mohl na první pohled evokovat. Jednoduše řečeno se jedná o veškerou hmotu, která je rozložitelná v půdě a může se ve formě kompostu do půdy vracet. Jsou to zbytky z kuchyně nebo veřejného (či neveřejného) stravování. Tedy to, co oloupeme, okrájíme a nesníme. Jedná se také o posekanou travu, uřezané větve, dřevo apod.

Dle legislativy právnická osoba, která umožňuje ve své provozovně nepodnikajícím fyzickým osobám (zaměstnancům) odkládání komunálního odpadu

vzniklého v rámci provozovny, musí zajistit vhodná místa pro oddělené soustředování odpadu, a to alespoň pro odpady papíru, plastů, skla, kovů a **biologický odpad**.

Pro bloodpad existuje výjimka, že se může s rostlinnými zbytky nakládat v režimu předcházení vzniku odpadů, tedy zpracovat je ve svém kompostéru a vzniklý materiál využít pro úpravu svých zelených ploch či jej předat do komunitní kompostárny. V takových případech se nejedná o odpad, materiál se nezařazuje do druhu odpadu a nevede se jeho evidence.

Tomáš Navrátil

V rámci Prechezy, v návaznosti na zmíněný legislativní požadavek, byly rozmístěny na vhodná místa (tj. Administrativní budova, Titanová běloba, Železité pigmenty, Kyselina sírová a Vodní hospodářství) hnědé nádoby pro sběr tohoto „specifického druhu odpadu“. Bloodpad bude poté pravidelně svážen do kompostéru v prostorách Hospodářských služeb a dále využíván jako případné ekologické hnojivo pro travnaté plochy v rámci areálu a.s.

ANO

Mezi bloodpady patří:

tráva a plevel
zbytky pečiva a obilovin
košťály i celé rostliny
seno a sláma
zemina z květin
hoblíny a piliny
padané ovoce
slupky z ovoce
zbytky zeleniny
listí a drcené větve
kávový a čajový odpad včetně filtrů

NE!

Mezi bloodpady nepatří:

pleny
maso a kosti
oleje a tuky
tekuté a silně mastné potraviny
obaly od potravin
uhynulá zvířata
kočkolit
biologicky nerozložitelné odpady
uhelný popel, smetky z ulice
sáčky z vysavače
cigaretové oharky
podestýlka z chovu drobných zvířat
hnůj, slepičí trus

Zdroj: metodický pokyn (MŽP/2021/720/3027 a MŽP/2021/720/90), <https://odpady-online.cz/>

Elektrické požární systémy

Ústředna EPS na hlavní vřátnici.

Jak jistě všichni víte, tak je i v našem podniku nainstalována elektrická požární signalizace, (dále v článku jako EPS). Jedná se o vyhrazené požární bezpečnostní zařízení, které zajišťuje pomocí hlásičů včasnou signalizaci požáru. Signály z hlásičů jsou přijímány ústřednou EPS. U ústředny (např. vrátnice AB, velín kalcinace) bývá v režimu „den“ zajištěna stálá obsluha, která má v případě příjmu signálu určitou dobu na prověření skutečného požáru a případně odvolání planého poplachu. Jinak EPS přivolá pomocí zařízení dálkového přenosu (ZDP) jednotku požární ochrany (PO). Pokud není za-

jištěna stálá obsluha (režim noc), je jednotka PO přivolána neprodleně. Kromě tohoto nejběžnějšího označení EPS se používají i jiná označení, např. LDP (Lokální detekce požáru). Podmínky pro navrhování EPS jsou stanoveny v ČSN 73 0847. V rámci požární bezpečnostního řešení je stanovena povinnost instalace EPS na základě vyhodnocení ekonomického rizika a následků případného požáru. V PRECHEZA a.s. je jedna EPS instalována na hlavním serveru v administrativní budově, další je instalována v centrálním skladu produktu CSP II. Jako součást jsou dodávány další komponenty

dle technických norem řady ČSN EN 54-XX např. ústředna EPS, napájecí zdroj, hlásiče požáru, tlačítkové hlásiče, sirény, reproduktory, zařízení dálkového přenosu, klíčový trezor požární ochrany, propojovací elementy atd. Ústředna EPS musí být nainstalována na místě, kde se nachází trvale minimálně dva pracovníci obsluhy. Tak jako každý přístroj, i EPS se musí pravidelně kontro-

Hlasič požáru.

lovat. U tohoto systému se provádí každý měsíc kontrola zkoušky činnosti pro ústředny a navazující zařízení, jednou za šest měsíců zkoušky činnosti samočinných hlásičů požáru a zařízení, které EPS ovládá. Tyto zkoušky provádí osoba s oprávněním od výrobce EPS.

Na závěr, bych chtěl jenom říci, že každý systémem je tak silný, jak silný je jeho nejslabší článek.

Petr Kopecký

Naše akce

Precheza – Cyklo tour

První zářijová sobota patřila milovníkům projížďek na bicyklech. Znovu od roku 2019 se konal již 17. ročník Precheza Cyklo tour. Slavnostní start od hlavní vřátnice Prechezy byl v 9.15 hodin za doprovodu policie, která nám umožnila bezpečný průjezd křižovatkou u elektrárny a kruhovým objezdem u Strojaře. Poté si už každý zvolil svou trasu, většinou po cyklostezce Bečva. Někteří zdatnější cyklisté si šli apli do kopců kolem hradu Helfštýna, ale i dále na Potštátsko s cílem v pizzerii Na Bečvě v Lipníku nad Bečvou. Zde nám milý personál připravil občerstvení. Účast sice nebyla tak hojná, jak bylo zvykem v minulých ročnících, ale i těch 35 nadšených velkých i malých cyklistů strávili pěknou slunečnou sobotu s trochou pohybu.

Foto: soukromý archiv a archiv PRECHEZA

Položili jsme anketní otázku tatínkům a jejich synům. **Jak jste si užili letošní Cyklo tour?**

Tomáš Navrátil a syn Vojta

Vojta: „Kola jsem si moc užil, ujel jsem poprvé kolem 40 km. Společně se mnou jeli kamarádi Lukášek a Seba.“ Na otázku, zdali pojedeme příští rok, syn dodal: „Tak jo, snad mi při jízdě neprasknou plíce :)“. **Tomáš:** „S vyjížděnkou jsem byl velmi spokojen díky skvělé organizaci, a především nádhernému počasí provázejícímu nás celou cestu. A hlavně, že to mladej dal bez brblání.“

Jan Hucel a synové Kuba a Mareček

Honza: „Bylo krásně i, když ráno docela chladno, museli jsme vyjet už v 7.30, abychom z Radotína dojeli s dětmi včas. Před vřátnicí už nás čekaly příslušnice, které nás po zahájení výletu bezpečně provedly křižovatkami Přerova až na cyklostezku, za což jim patří velký dík. Následovala všem dobře známá cesta krásným Pobečvím, přes Jadran kde jsme si udělali krátkou přestávku na zmrzku a nějaké to doplnění tekutin, prozkoumání všech dětských atrakcí a pak pokračovali na společný oběd. Děti se zabavily na pískovišti a my mohli nabrat síly na cestu domů. Zvolili jsme trasu po stezce přes Gabrielku k chatě Hubert, kde jsem v tom dvoukilometrovém stoupání málem vypustil duši, i když jsem kolo ‚s nákladem‘ tlačil pěšky. Poté už jsme se těšili ze sjezdu až domů, kde tachometr ukazoval 50 km. Byl to vydařený den. Děkuji podniku a všem pořadatelům.“

Kubík: „Jo, a pojedem zase na toho bagra.“

Josef Ministr a syn Toník

Josef: „Cyklo tour byla taková trošku sladká a trošku kyselá. Se synem Tondou jsme vyrazili ze základny mezi prvními, a to jsem neměl dělat. Jelikož nejsem zkušený trasér, záhy jsme se odklonili z trasy a jeli sami po hlavní, ke Grymovskému mostu. Počasí nádherné. Já jel v krátkém triku a syn v bundě a furt brblal, že mu mrznou uši. Potom jsme se spojili s dalšími dvěma amatérskými cyklisty a okruhem přes Sušice a Nové Dvory jsme jeli do Lipníku. Jistě tu cestu znáte, je relativně rovinatá, ale někteří jedinci ze skupiny zas brblali, ‚co to je za heble?‘. Samozřejmě Toník a jeden postarší cyklo přemísťovač. Po skvělém obědě, jsme vyjeli po cyklostezce zpět do Přerova. Ano, sledoval jsem Giro, Tour i Vuelta, ale jezdecká praxe chybí, a tak jsem v tříčlenném pelotonu udělal jezdeckou chybu a líznul si u Jadranu o zadní kolo kolegy a šel na levý bok. Loket, bok, koleno a holec šla do červena. Jak jsem se po pádu dal do kupy, tak jsme již poklidně dojeli domů. Jak vlastně zněla otázka? Jo, cyklo tour jsem si užil.“

Toník: „Pizza byla dobrá.“

Dana Lehnertová

Reportáž Blanky a Marka

Odchod do důchodu – rozhovor s Ing. Václavem Kokaislem

V říjnu 2022 odchází do zaslouženého důchodu náš dlouholetý šéf a kolega **Ing. Václav Kokaisl**. „Má první vzpomínka na něj pochází z roku 2000, protože byl přítomen u mých státnic a obhajoby diplomové práce. Tehdy jsem ale netušila, že budeme po mnoho dalších let spolupracovat a nakonec, že budu mít i možnost podílet se na tomto článku,“ zavzpomínala Blanka při rozhovoru s panem Kokaislem o jeho životě zde v chemičce, ale i o jiných jeho zážitcích během dlouhé pracovní kariéry.

Blanka a Marek

Pan Ing. Václav Kokaisl pochází z Domažlic, kde i absolvoval gymnázium. Při našem rozhovoru to bylo jako při absolventském srazu, protože stejně jako my i on absolvoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, konkrétně na katedře organické technologie. To bylo v roce 1982. Vzpomíná na dnes již velmi zkušeného doc. Vídeňského, se kterým Precheza velmi úzce spolupracuje na řešení různých problémů v Precheze. V tom roce 1982 to byl ale jen velmi nadaný mladý asistent. V srpnu 1982 nastoupil do Výzkumného ústavu v Ústí nad Labem, což byla tehdy sesterská firma Přerovských chemických závodů. Již tehdy se při služebních cestách začal seznamovat s naší chemičkou a z této doby pochází jeho první zpráva pro chemičku k červením, ale vypracovával ji ještě v „dresu“ jiného zaměstnavatele.

Tehdy ale ještě netušil, že od roku 1988 bude v Přerově pracovat již jako zaměstnanec Přerovských chemických závodů. Když v srpnu 1988 nastoupil do přerovské chemičky, zabýval se výzkumem hnojiv (tento výzkum byl ukončen v roce 1993). Ale výzkumu se věnoval jen asi rok a pak se stal vedoucím skupiny technického rozvoje – kde se věnoval hlavně hnojivům a kyselině sírové. V té době se roční produkce titanové běloby pohybovala okolo 20 až 24 kt. Po revoluci, kdy roční produkce klesla na cca 12 kt, spolupracoval s panem Pokorným, Pavlem Bernardem a dalšími na přípravě licence pro Čínu, spolupracoval na přípravě 1. a 2. privatizace podniku, byl ve skupině (společně s Ing. Šimečkem), která podnik připravovala na navýšení výroby na 40 kt/ročně. Velmi intenzivně se zabýval i oblastmi, jako je hospodaření s odpadní kyselinou sírovou, produkce a legislativa týkající se sádrovce a mnohými dalšími. Na nějakou dobu se vrátil v roli zkoušejícího u státních závěrečných zkoušek na VŠCHT v Praze. Tam se s ním poprvé setkala i Blanka. V roce 2004 byl výzkum a vývoj titanové běloby vyčleněn jako

samostatná firma ČTC AP, a s. Ing. Kokaisl působil v této firmě nejprve jako vedoucí výzkumu a od roku 2009 jako ředitel. Od 1. 1. 2013 bylo ČTC AP začleněno zpět do struktury Prechezy a zde působil jako vedoucí Technologického centra. Byl také zástupcem v asociaci sdružující výrobce anorganické pigmenty, INCOPA, kde působil v řídicím výboru. Také jako člen zastupoval Prechezu v rámci asociace výrobců kyseliny sírové – ESA. Protože se jedno ze dvou hlavních jednání Incopy v roce koná vždy v některém z evropských měst, tak pracovní navštívil všechny státy Evropy, kromě Finska. Od roku 2008 do svého odchodu do důchodu měl také na starosti oblast patentové ochrany a ochranných známek Prechezy. Velmi rád vzpomíná na možnost vybudování poloprovozu. Původní vize, kdy na poloprovozu měly být umístěny nejdůležitější uzly výrobní technologie titanové běloby, se trochu změnila. Dnes se na poloprovozu vyrábí specializované typy TiO₂, jako jsou CG100 a UVS 30. Pyšný je ale také na technologii sulfidu a technologii zpracování odpadních vod. Na přípravě těchto uzlů výroby se podílel velkou mírou. Za jeho působení se výzkum a vývoj úzce provázal s úsekem prodeje a technického servisu. Když jsme se jej zeptali, na osoby, na které velmi rád vzpomíná či se kterými se mu nejlépe spolupracovalo, tak uvedl, že by musel za svou kariéru jmenovat mnoho lidí, ale dvě jména určitě musí říct – Ing. Skopalík a RNDr. Pikal.

Foto: Václav Kokaisl

A plány na důchod? Ing. Kokaisl chce i nadále částečně působit jako odborný asistent v Olomouci na Univerzitě Palackého na Přírodovědecké fakultě. Zde přednáší v rámci předmětu Průmyslové chemie. Zejména se ale do budoucna těší, že bude mít více času na své koníčky – fotografování, kolo (projížďky po okolí), čtení. Pan Kokaisl nám prozradil, že má rád hodně literatury faktu, zejména z novodobých dějin. No a pochopitelně se chce s manželkou věnovat i jejich vnukovi. Dříve také rád lyžoval, ale dnes už si moc netroufá. Ale každopádně na zážitky z hor vzpomíná velmi rád.

U fotografování jsme se trochu zdrželi a dozvěděli jsme se, že pan Kokaisl dnes fotí zejména rodinu a krajiny. Protože nás to zaujalo, poprosili jsme ho o nějaké fotografie z jeho sbírky v malou ochutnávku z nich máte otisknou i zde. „No, nějaký kýčovitý západ slunce tam snad najdu,“ okomentoval naši žádost o nějaké fotografie. Troufáme si říct, že kýčovitý rozhodně není. Přejeme Ing. Václavu Kokaislovi, našemu kolegovi, spokojenost a štěstí v důchodě a budeme se i nadále těšit na setkávání s ním při různých příležitostech. A rozhodně si občas zavoláme i o nějakou tu radu.

Rozhovor s jubilantem

Milí čtenáři, doufáme, že vás příspěvky se vzpomínáním našich kolegů a kolegyní zaujali. V tomto čísle jsme oslovili dispečera Edu Idese, který nastoupil do podniku už před 40 lety a položili jsme mu standardní 4 otázky:

1. Proč Precheza?
2. Jak vzpomínáte na své začátky, kterými úseky jste prošel/prošla?
3. Kdo vás nejvíc ovlivnil, na koho rádi vzpomínáte?
4. Jak relaxujete po práci?

Eduard Ides

Ad1 – V roce 1982 jsem absolvoval gymnázium se zaměřením na chemii. Pokračovat jsem chtěl na Vysoké škole pedagogické, ale kvůli problémům s páteří jsem nedostal lékařské doporučení. Užival jsem si tedy poslední prázdniny, které utekly jako voda, a najednou jsem musel řešit nástup do zaměstnání. Stačil jeden telefonát do chemičky, kde nové zaměstnance brali, a tak jsem od 1. 9. 1982 tady.

Ad2 – Když jsem při nástupu nahlédl do výrobní haly TB, první myšlenka

byla, že tady se mnou chemička moc štěstí neudělá. Ta naprosto nepředstavitelná změna kádí, čerpadel a potrubí mi vyrazila dech. Nechápal jsem, jak to může vůbec fungovat natož to někdo obsluhovat. S přibývajícimi směnami si to začalo samo sedat a stával se ze mě „chemik“. Nejdříve jsem jeden rok pracoval na bělení a poté následovaly dva roky vojny. Po návratu jsem nastoupil na hydrolyzu a krátce nato jako obsluha rozkladu. Ve 26 letech jsem již byl povýšen na mistra 1. oddělení TB. Pozici výrobního dispečera zastávám od roku

Foto: archiv autora

1998. Mým největším pracovním, a určitě nepřekonatelným zážitkem, zůstává povodeň v roce 1997, kdy jsem v podniku absolvoval 24hodinovou směnu. Marně jsme se snažili zabránit průniku vody do haly TB, ovšem síla přírody byla nad naše síly. V hodině dvanácté jsme zachránili desítky tun hotového produktu, které jsme stihli navozit do výše položených prostor skladu. Dalším úkolem bylo ruční protáčení kalcinačních pecí. Ty zůstaly plné horkého kalcinátu a hrozilo jejich prohnutí. Úkol jsme zvládli, takže po povodni mohl podnik

záhy výrobu obnovit. Největší strach v životě jsem zažil při návratu domů, protože jsem nevěděl, co mě čeká. Zprávy z rádia o popadaných domech v Troubkách a Vlkoši, kde bydlím, byly šílené. I ztráty na životech byly alarmující. Nakonec vyjma materiálních škod vše dobře dopadlo. Setkání s rodinou bylo mým nejšťastnějším okamžikem života.

Ad3 – Musím zmínit pana Eliáše, který mi v začátcích svým otcovským přístupem hodně pomohl. Dalším byl pan Bednařík se svým klidem a rozvahou. Pan Kundrát mně hodně pomohl svými technickými znalostmi a schopnostmi improvizovat. Rád vzpomínám na lidskost pana Ratiborského. Za celou dosavadní dobu jsem potkal spoustu spolupracovníků, se kterými jsme kamarádi na celý život. Musím vyzdvihnout stávající kolektiv dispečerů pod novým vedoucím panem Pinkem, vedeným VŘ Ing. Valáškem. Během svého zaměstnání jsem poznal mnoho výjimečných lidí, z nichž už spousta není mezi námi. Namátkou pánové Šinták, Cimbálník, Harvančík.

Ad4 – Slovo odpočinek prakticky neznám. Bydlím na vesnici, kde je práce neustále kolem domu, biozahrádka a zvířata. V mládí jsem aktivně hrával fotbal, ale po dvou zlomeninách pravé nohy jsem musel kariéru ukončit. Poté jsem alespoň trénoval mládežnická mužstva, což bylo při směnném provozu dosti náročné. Dnes je mým největším koníčkem sběr hřibů. Mrzí mě, že poslední roky dochází k devastaci jehličnatých lesů kůrovcem a stále se oteplicím klimatem, což růstu hřibů zrovna neprospívá. Zatím se mi daří tento handicap obcházet tím, že jsem rozšířil svá teritoria do vzdálenějších

Jubileum životní

ZÁŘÍ

50 LET **Tomečková Martina**
vedoucí kanceláře GŘ
ODCHOD DO DŮCHODU
Kokaisl Václav
vedoucí TEC

ŘÍJEN

50 LET **Pluháček Martin**
chemik PÚ mikronizace
ODCHOD DO DŮCHODU
Koutný Vojtěch
provozní elektrikář

v zaměstnání

ZÁŘÍ

40 LET **Zavadilová Olga**
technická pracovnice
laboratoří
Ides Eduard
výrobní dispečer

ŘÍJEN

25 LET **Konečný Marek**
vedoucí PKS

Pro zajímavost přidáme
malou zmínku o událostech z roku

1982

Československo

- **25.–30. ledna** – V prostoru Prahy, Plzně, Karlových Varů, Liberce a Litoměřic se uskutečnilo vojenské cvičení států Varšavské smlouvy Družba 82. Zúčastnili se ho příslušníci pozemních vojsk a letectva československé, sovětské a maďarské armády. Cílem bylo zdokonalení součinnosti mezi veliteli spojeneckých armád v zimních podmínkách. Cvičení se zúčastnilo na 25 tisíc vojáků.
- **17. února** – Na třídě Obránců míru v Praze 7 došlo k vykolejení tramvajového vozu typu T1 jedoucího na lince č. 26 ze směru od Holešovic do Dejvic. Tramvaj se prudce vychýlila z trasy směrem ke smyčce, vykolejila, převrátila se na bok a dosmýkala se až ke sloupu veřejného osvětlení na okraji vozovky, který porazila. Následkem nehody podlehl 7 lidí, dalších 55 bylo zraněno. Důvodem vykolejení

bylo špatné nastavení výhybky (směrem do smyčky, tramvaje v běžném provozu jezdily vždy rovně) a nadměrná rychlost tramvaje.

• **20. října** – Zprovozněn byl první úsek dálnice D5 Praha–Plzeň z Prahy do Loděnice o délce 9 km. Premiéra filmu Srdečné pozdravy ze Zeměkoule.

Svět

- Španělsko členem NATO.
- **6. července** – bylo zatmění Měsíce.
- Objeven nový chemický prvek – meitnerium.
- Poprvé byl užit termín bod G.
- Michael Jackson vydává album Thriller – dodnes nejprodávanější hudební nosič.
- Premiéra filmu Rambo.

Blanka a Marek

Odbory

Cestujeme po práci...

Po téměř tříleté přestávce způsobené tzv. „covidovými opatřeními“ se mohla letos Precheza ve spolupráci s odborovou organizací naplno obout do pořádání sportovních, turistických a poznávacích akcí, jak bylo zvykem v době předcovidové.

Vysoké Tatry / 22.–27. 8. 2022

Nádherný týden, který i přes nepříliš lichotivou předpověď vyšel naprosto skvěle. V pondělí jsme za občasného deště vyjžděli brzy ráno s programem navštívit cestou Jánošíkovu diery v rodišti známého zbojníka v Terchově. Náš

dvorní pan řidič Standa Pittner nás vyvezl do Vrátné a odtud jsme spíše klesali nádherným přírodními scenériemi zpět do Terchové. A světe div se – bez deště. Sotva jsme všichni nastoupili do autobusu, abychom dorazili do cíle v Tatranské Lomnici, začalo pršet. V hotelu Sorea Titris jsme měli každý den k dispozici dvouhodinový vstup do Aqua Relax, který je součástí hotelu. Na úterý byl naplánován opět kvůli nepříznivé předpovědi výlet do Belianské jeskyně. Naštěstí bylo opět krásně, a proto si každý mohl vybrat, co mu vyhovuje. Spojit návštěvu dechberoucí jeskyně s procházkou, či celodenní túru po Belianských Tatrách. A tak to vlastně probíhalo celý týden. Ve středu někteří zamířili na koupání a relaxaci do aquaparku s termálními bazény v Bešeňové. Každé ráno jsme se budili do krásného slunečného dne, posnídali a vypravili se

Foto: archiv PRECHEZA

každý tam, kam si vybral, dle své chuti a schopností na známé i méně známé túry po Tatrách. Já jsem byla tentokrát příznivcem těch méně profláklých tras jako je Chata Plesnivec, Biele pleso. Pěšky z Tatranské Lomnice přes Malou Svišťovku na Skalnaté pleso, z Hrebienku kolem Reinerovy chaty a vodopádů, k vodní nádrži pod Skalnatým plesem

s poutavým vyprávěním místního zaměstnance opět do Lomnice. Nejkrásnější počasí bylo avizováno na pátek, tak jsme si s mou drahou polovičkou splnili náš cíl a vyšli jsme ze Štrbského plesa na Kriváň. Nádherné výhledy vlevo na Roháčce a vpravo na skalnaté vrcholky Tater byly odměnou za vynaloženou námahu. Celý týden jsme z ba-

tožiny nevytáhli ani mikinu, jelikož jak ve dne, tak i v noci bylo stále na tričko a kratásky. Každý den před večerí jsme se po túře ponořili do relaxačních bazénků a unavená těla připravili na další výšlapy. Příjemné prostředí, krásné počasí, vynikající hotelové služby včetně výborné kuchyně, to je prostě ideál, který nám byl dopřán.

Roháčce / 10.–13. 9. 2022

Hned druhou sobotu v září začala další čtyřdenní turistická akce Roháčce, o které bylo avizováno na plakátech, že se jedná o náročnější turistiku. A byla to pravda. Předpověď počasí zamotala hlavu organizačnímu výboru, který ještě na poslední chvíli vymyslel „mokrou variantu“, která však nikoho naštěstí neomezovala v pohybu po horách, za kterým jsme se tam vydali. V sobotu jsme dopoledne navštívili slovenské město Bytča s prohlídkou Sobášného paláce a potom nás opět náš dvorní řidič Standa vysadil v Povážské Teplé.

Odtud jsem se vydali do Manínskej tiesňavy. Soutěska (tiesňava) se nachází mezi vrcholy Velkého a Malého Manína, tedy pod nejvyšším vrcholem geomorfologického celku Súľovské vrchy. Odměnou nám byly nádherné slunečné výhledy na tyto vápencové vrchy i průchodem mezi skalami. Na neděli byl opět zvolen program do doliny a to tentokrát Kvačianskej. A to už jsme pláštěnky ani nesundali. Nejzajímavější byla určitě návštěva Dolného mlýna. Mohli jsme si názorně prohlédnout, jak se dá využít síla vody k mletí mouky,

výrobě elektrické energie a také pily. Velmi poutavě o zdejších kraji vyprávěla zdejší rodačka a hlídačka mlýna v jedné osobě. Poslouchali jsme jí všichni s otevřenou pusou a nikomu nevadilo, že nám celou dobu prší za krk. Prošli jsme se k bufetu pod Kvačianskou dolinou a většina z nás se za téměř neustálého deště vydala stejnou cestou zpět k autobusu. Ten nás ještě zavezl k Muzeu Oravské dědiny v Zuberici. Odtud jsme se někteří vydali už bez deště pěšky lesem do hotelu Tatrawest, místa našeho ubytování.

V pondělí a v úterý již nepršelo, tudíž na řadu přišly i hřebenové varianty Roháčů či okruh kolem Roháčských ples. V pondělí vedla cesta z Lanovky Pod Spálenou na Brestovou, Salatín přes Skrinariaky, Pachofu, směrem na Baníkovské sedlo, popř. Baníkov a zpět Pod Spálenou. Přes silný vítr a mlhu se nám na Baníkovském sedle ukázala i modrá obloha, která nám naskytla nádherné výhledy. Při sestupu dolů se už slunce před námi neschovávalo. Úterní výšlap na druhou stranu od Brestové už byl ve znamení modré oblohy po celý den.

Přešli jsme přes krásný vápencový Sívý vrch, Bielou skálu do Hut, A právě po absolvování těchto dvou vrcholových tras Roháčů už vím, proč bylo na plakátě, že se jedná o náročnou turistiku: skály vylézt či slézt za „svoje“ nebo pomocí řetězů, nebezpečné prudké sestupy po kluzkých kořenech stromů. Ale stálo to za to. Velký dík patří plánovačům tras Martinovi Čevelovi a Jirkovi Lukešovi, Alence Malíkové za bezchybnou organizaci, a Standovi, našemu dvornímu řidiči za bezpečné přemístování.

ZOO Wroclaw / wyjazd grupowy

Poslední zářijová sobota byla pro mnohé zaměstnance Prechezy a jejich rodinné příslušníky nevšedním zážitkem. Ještě za tmy brzy ráno všichni nervózně postávali před restaurací U Medvídky. Není divu – usadit všech 140 přítomných účastníků zájezdu (včetně 64 dětí všech věkových kategorií) do tří přistavených autobusů je úkol pro zkušené organizátory. Autobusy byly označeny čísly 1, 2 a 3. Bylo to čistě rozlišovací označení z organizačních důvodů. Některé děti však byly mrzuté a ptaly se: „a proč zrovna my jsme dvojka?“ a neúnavně požadovaly, aby dvojka předjela jedničku i trojku a abychom tam byli první! Obecně však (alespoň v našem voze č. 2) panovala dobrá nálada i přes

vzniknuvší malou technickou závadu, která nás pár desítek minut pozdržela na již tak dlouhé cestě. Bohužel jsme trochu podcenili situaci a nikdo nevzal s sebou míč proti trudomyslnosti. Nezbýlo než si krátit čas písní do nepohody. Všechno ale dobře dopadlo a po poledni jsme se konečně procházeli nádhernou Vratislavskou ZOO. Ta je nejstarší a taky co do počtu chovaných druhů zvířat největší zoologickou zahradou v Polsku a pátou nejnavštěvovanější v Evropě. Založena byla roku 1865 v tehdejších Prusku. Vyhledávanou je zejména díky nově otevřené a opravdu fascinující expozici Afrikarium, která se stala jedinečným komplexem v celosvětovém měřítku. Kromě

obřích hrochů, které lze pozorovat pod vodou i z ochozu, jsou k vidění tisíce nejružnějších barevných ryb všech velikostí, žraloci, rejnoci, medúzy a Mozambický 18 metrů dlouhý průhledný kanál umožní obdivovat i želvu a mnohé další druhy ryb a živočichů Afriky. V ZOO jsou také vybudované nové výběhy pro medvědy, gibony, pandy nebo nosorožce a prohlédnout si můžete zvířata opravdu ze všech koutů světa. V současné době se v ZOO nachází 1100 druhů zvířat o celkovém počtu 14 000 kusů. I přes dlouhou cestu to opravdu stálo za to vidět. Na zpáteční cestě si pro nás náš vedoucí autobusu č. 2 Roman připravil proti trudomyslnosti dokonce

komický převlek, pochopitelně tematicky laděný ku právě prožitému odpolední. Bohužel, my dospělí s nízkou hladinou fantazie jsme neuhádli, o jaké zvíře se jednalo, děti však bezpečně poznaly lva. Děkujeme za profesionální péči o zdravou mysl a dobrou pohodu během cesty.)

(Inspirováno skutečnou událostí a světově proslulým českým velikanem.)

Dana Lehnertová a Kateřina Stojanová

Okénko knihovnice

Detektivky

Ani jsem si nevšimla, jak ten čas rychle letí. Předminulý týden jsem předávala výherní knížku Malí školáci panu Michalu Oharkovi, který byl s tipem 99 nejbliže k mým 98 opravdu nasbíraným malinám, a už se mi v kalendáři objevil červený vykřičník u data další redakční uzávěrky.

Naštěstí témat k psaní a knížek k přečtení mám celou knihovnu, takže mým největším úkolem bude si vybrat takové, abych vás aspoň trochu zaujala. Každý člověk je ve svých potřebách a snech jedinečný a není na světě člověk ten, který by se zalíbil lidem všem, ale co vás, pravidelné čtenáře rubriky Okénko knihovnice určitě zaujme, je trochu té statistiky.

Minulý měsíc soutěžilo 14 lidí, v únoru to bylo 21, v dubnu 17 a v červnu také 14 lidí. Tipy na moji soutěž mi lidé sdělují většinou ústně, a to až z 80 % a zbytek firemním e-mailem. Jména asi osmi soutěžících se opakují každý měsíc, ale vždy k nim přibude nějaké nové, které potom hledám v telefonním seznamu. Zatím tedy v mých čtyřech soutěžích soutěžilo 29 různých lidí, dvakrát vyhrála žena a dvakrát vyhrál muž, takže skóre je velmi vyrovnané.

Tak, a teď víte celou pravdu. Šance na úspěch vyhrát knihu je pořád hodně vysoká, tak doufám, že se i s tipy, jakou knihu do soutěže mám zakoupit, připojíte i vy ostatní!

Pro dnešek jsem si vybrala téma detektivky. Kdo by je neměl rád? Zvlášť na

podzim, kdy se dny zkracují a člověk touží zachumlat se do deky a něco si přečíst. V dnešní uspěchané době si sice raději sedneme k televizi a pustíme si nějaký seriál. Samozřejmě, jak jinak než detektivní.

Všechny ty televizní seriály jsou natočeny podle literární předlohy. A naše odborová knihovna nabízí hned několik takových autorů detektivek.

První z nich je Agatha Christie, narozená v roce 1890 ve Spojeném království jako Agatha Mary Clarissa Millerová. Příjmení Christie přijala po svém prvním manželovi Archibaldovi. Od této anglické autorky velmi oblíbených kriminálních příběhů mám v odborové knihovně hned několik titulů, pro vás jsem zvolila knihu Vražda na golfovém hřišti s pořadovým číslem 7210.

Vystupuje v ní Hercule Poirot, soukromý belgický detektiv, kterého si po vizuální stránce umíme snad všichni představit z televize, malý, zavalitý s knírkem elegantně zakrouceným vzhůru (v seriálu ho hrál herec David Suchet). Jeho pověstná hláška „mon ami“ a jeho přítel kapitán Artur Hastings vás bude provázet celou knihou.

Další hrdinkou detektivních příběhů Agáty Christie je slečna Marplová. Pokud tedy preferujete ženské hrdinky, tak pro vás mám další knihu z pera Agathy Christie Mrtvá v knihovně s pořadovým číslem 5124. Slečna Marplová je starší milá dáma, která díky své všímavosti rozluští ne jeden zapeklý případ.

A co se samotné spisovatelky Agathy Christie týká, mám pro vás jednu zajímavost – během první světové války totiž pracovala jako dobrovolná zdravotní sestra a lékárnice. Zkušenosti získané během těchto let při práci s léky, často i s jedy, zúročila při psaní svých napínavých detektivek.

Dalším autorem detektivních příběhů, kterého bych vám chtěla představit, je Jiří Marek. Byl o něco mladší než první zmiňovaná autorka, narodil se v roce 1914 v Praze. Jeho vlastní jméno bylo Josef Jiří Puchwein a byl to český spisovatel, pedagog, novinář a scénárista. Byl všestranně literárně činný, psal sociálně psychologické romány s náměty z druhé světové války, budovatelské prózy, dobrodružné příběhy, pohádky i sci-fi romány. Nás však budou zajímat jeho kriminální historky.

Mám tu pro vás nachystány dva tituly, a to knihu Panoptikum města pražského s pořadovým číslem 4796 a Panoptikum starých kriminálních příběhů s číslem 2468.

U těchto dvou knížek také nemusíte nikterak namáhat svou představivost

a fantazii, stačí si vzpomenout na televizního pana radního Vacátka v podání Jaroslava Marvana, Josefa Vinkláře coby pana Boušeho, Josefa Bláhu coby pana Brůžka, pana Mrázka v podání Františka Filipovského atd.

Povídky v těchto dvou knížkách jsou zajímavé, často mají nápaditou zápletku a humorný pohled na věc. Zkrátka, tak by asi pražskou galerku popsal i Karel Čapek. (Z televizního zpracování si já osobně nejvíce pamatuji Pěničku a Paraplíčko v podání Jiřiny Bohdalové a Radoslava Brzobohatého a píseň Kočka ze Záběhlíci.)

Třetím a posledním autorem, kterého bych vám chtěla představit je Ed Mc Bain. Narodil se v roce 1926 v New Yorku jako Salvatore Lombino a byl americkým spisovatelem a scénáristou. (Jedna zajímavost o tomto autorovi – napsal scénář k filmu Alfreda Hitchcocka Ptáci.)

Do paměti čtenářů se však nejvíce zapsal jako stvořitel kriminálního cyklu 87. revír, v jehož více než pěti desítkách detektivních románů zachycuje příběhy policisty Steva Carelly a jeho kolegů ze smyšleného amerického velkoměsta Isoly, nápadně se podobajícího autorovu rodnému New Yorku.

Naše odborová knihovna nabízí asi 7 jeho detektivních knih, toužíte-li však po dalších, minulý rok se mi do rukou jako sponzorský dar dostalo dalších 14 brožovaných sešitků, některé se zajímavými názvy, jako např. Šilhavý medvídek, které jsou vám plně k dispozici.

Ať už se tedy vydáte do knihovny za Herculem Poirotem, panem radou Vacátkem či rovnou za mnou, přeji vám šťastnou ruku při svém výběru.

A na závěr jako vždy jedna tipovací soutěžní otázka.

Lenka Čulíková

Soutěž

Pátá soutěžní otázka zní:

Bydlím na konci vesnice. Tipněte si, kolik metrů od brány do zahrady se nachází dopravní značka konec vsi. Hrajeme o knihu Moje máma Jana Brejchová od Terezy Brodské.

Těším se na vaše tipy, které mi pište na: lenka.culikova@precheza.cz nebo volejte na klapku 2347 do 27. října 2022.

Okno do přírody

NPR Zástudánčí – Chropyňský luh

V tomto čísle se vrátíme zpět, do krajiny nám všem známé, pro některé doslova domácí. Evropsky významná lokalita Chropyňský luh, rozprostírající se podél toku řeky Moravy až ke Kroměříži, ukrývá tři chráněná území: národní přírodní rezervaci (NPR) Zástudánčí, přírodní památku (PP) Včelínské louky a národní přírodní památku (NPP) Chropyňský rybník. NPR Zástudánčí se nachází v blízkosti obce Lobodice jižně Tovačovských rybníků, je bohatým a velmi významným ptačím hnízdištěm, a právě zde je jediný dochovaný neregulovaný úsek středního a dolního toku řeky Moravy. Důvodem ochrany jsou tedy zachovalé lužní lesy, v nichž najdeme ohrožené druhy dřevin, zajímavé druhy rostlin i nevšední faunu, často vázanou právě na toto specifické prostředí.

Osu NPR Zástudánčí vytváří přirozený tok řeky Moravy s řadou šterkových náplavů, kde v minulosti byla prováděna těžba. Plochu kolem pokrývají lesní porosty tvořené převážně tvrdým luhem, z nichž poměrně velkou část tvoří výsadby nepůvodních dřevin, např. ořešák černý, dub červený, topol kanadský a smrk. Vzácné druhy dřevin reprezentují jasan úzkolistý, jablonoň lesní a topol černý. Jablonoň lesní je takovou praprababou našich vyšlechtěných jabloní. V době květu přitahuje spoustu hmyzu a výrazně podporuje lesní ekosystém. Její jablíčka by nám asi moc nechutnala – jsou tvrdá, trpká a kyselá, zvěři a ptákům to však nevadí. Jelikož je nenáročná a nešlechtěná, výborně se hodí i jako podnož pro roubování ušlechtilých odrůd. Majestátně vyhlížející topol černý dorůstající výšky až 30 metrů by zase mohl dlouze vyprávět – dožívá se více než stovky let, a navíc má léčivé účinky. Tiší bolest, pomáhá při horečce, působí desinfekčně a hojivě a podporuje imunitu. Účinné látky najdeme hlavně v mladých pupenech, z nichž se vyrábí propolis.

Jarní aspekt lesa je proti podobným lesním komplexům ve středním Pomo-

ráví poměrně chudý a některé rostlinné druhy už patrně vymizely nadobro (starček poříční, chruplavník větší). Ze zajímavějších druhů lze jmenovat árón východní či pižmovku mošusovou. Ta kvete velmi brzy z jara, ještě dříve než medvědí česnek. Hmyz láká pižmovou vůní květů. Ještě před příchodem léta zasychá a čeká na další jaro. Pozoruhodný je bohužel počet invazních druhů. Netýkavky, slunečnice topinambur, křídlatky, zlatobýl a mnohé další.

I po stránce zoologické je území velmi cenné. Bohatý je výskyt teplomilného hmyzu, který je často vázán na staré a odumřelé stromy, kterých je v této lokalitě dostatek. Byl zjištěn batolec červený, nápadný druh denního motýla z čeledi babočkovití. Barva jeho křídel se mění podle úhlu dopadu slunečního světla z hnědé přes fialovou až na jasné kovově modrou. Samečky lze pozorovat hlavně v dopoledních hodinách, kdy létají při zemi a pomalu. Rádi sedají na zdechliny a trus, hníjí ovoce, bahno okolo kaluží a mokřin, kde sají minerály. Velmi je přitahuje i lidský pot. Odpoledne poletuje v korunách stromů, kde samička tráví v podstatě celý den a je tudíž obtížné ji vůbec spatřit.

Foto: Karel Palacký

Samečci bývají teritoriální a je velmi pravděpodobné že více než jednoho nepotkáte. Z říše brouků stojí za zmínku výskyt ohroženého lesáka rumělkového a velmi ohroženého kozlíčka jilmového. Toho v ČR najdeme pouze na Moravě. Je striktně vázán na staré jilmy, které obecně ustupují topolům a jiným dřevinám. Světle žluté larvy tesaříka obrovského dosahující délky až 10 cm jsou zase vázány na stoleté duby. Na šterkových náplavech řeky Moravy žije vzácný a kriticky ohrožený pavouk slíďák břehový. Tento pavouk je indikátorem zachovalosti pobřežních společenstev a neznečištěných toků. Lokalita se může pochlubit i významným prvenstvím – pavouk pavučenka štětinozubá byla v ČR objevena pouze

tady. Na vyjmenování všech vzácných a zajímavých druhů hmyzu, obojživelníků, ryb a plazů by jeden článek nestačil.

I ornitologicky je Zástudánčí důležitou lokalitou až nadregionálního významu. Bylo zaznamenáno přes 170 druhů ptáků, z nichž je asi polovina pravidelně hnízdících, druhá polovina pravidelně či nepravidelně protahujících. Mnoho z nich vyžaduje pro své zahnízdění opravdu klidné prostředí. Jsou to kupříkladu ledňáček, moudivláček, lejsek, rákosník, potápky, kulík, chřástal a mnoho dalších. Během tahu se zde zdržují např. čáp černý, ostříž lesní, sluka lesní, dudek chocholáť a brkoslav severní. Zaznamenáno bylo i nejméně šest druhů netopýrů.

Břehy vodních toků jsou osídleny bobrem evropským a objevuje se i vydra říční. Běžně najdeme ve vodách škebli rybníčnou, největší druh měkkýše v ČR, dorůstá přes 20 cm. Je velmi citlivá na znečištění chemickými látkami a zejména na obsah dusíku a je dalším indikátorem čistoty tohoto prostředí.

Biotope v NPR i celém Chropyňském luhu se přesto potýkají s řadou problémů. Kromě již zmíněné rozsáhlé invaze nepůvodními druhy dřevin a rostlin, způsobující ruderalizaci (tzn. „zesmetištnění“) porostů, jsou to vysoké stavy spárkaté zvěře. Pokud se podaří stavy snižovat, nahrazovat nepůvodní flóru původními druhy a potírat invazní plevel, bude toto místo za našimi humny i nadále jedinečným.

Kateřina Stojanová

Sport

AOS Pretiox po třicáté osmé!

V sobotu 10. září se konala celodenní akce AOS PRETIOX 2022 - automobilová orientační soutěž (AOS) pořádaná letos jako Mistrovství České republiky družstev, Pohár Autoklubu ČR a Malý pohár v AOS. Soutěž se konala v okolí Staměřic, samotným „centrem“ soutěže byla restaurace pohostinství MonTexas, ve které nás personál mile uvítal a po celý den se staral, aby měli nejen všichni soutěžící, ale také organizátoři plné žaludky.

Soutěž družstev je zvláštní formou AOS, kdy se nehodnotí výkon jednotlivých posádek, ale trojic posádek – skupených právě do družstev. Složení družstev má svá pravidla, kdyby se totiž v jednom družstvu sešly tři posádky z čela Mistrovství republiky, nebylo by o co soutěžit – takže v družstvu musí být minimálně jedna posádka, která se účastní Malého poháru v AOS, tedy začínající či amatérská. Pro hodnocení družstva se počítají výsledky každé z posádek v individuálních pohárových soutěžích – v našem případě tyto soutěže proběhly po obědě – a výsledky jízdy v kombinované, tzv. „družstevní“ etapě, kde se posádky v rámci družstva o průjezd trati mohou libovolně rozdělit. Hlavní odlišností proti pohárovým soutěžím je, že v rámci družstva mohou v průběhu soutěže libovolně spolupracovat, komunikovat a navzájem si pomáhat. Kofením každé soutěže bývají jízdy zručnosti, v našem případě si každá posádka zajela „zručku“ hned dvakrát – jednu v rámci družstevní soutěže, a jednu v rámci soutěže pohárové. V onu sobotu se s přípravou začalo v brzkých ranních hodinách. Nejdůležitější práce – vymyšlení soutěžních tratí, tvorba map a itinerářů, rozmístění cedulí průjezdních kontrol na trati apod. – byly dokončeny už v pátek a vlastně i mnohem dříve; přesto bylo dalších úkolů a takové té drobné „mravenčí“ práce více než dost. Na to bylo potřeba se posílit výbornými klobásami, které nám v MonTexasu na uvítanou připravili. Vůně byla asi cítit široko daleko, neboť se zničehonic začali na místo sjíždět soutěžící.

Poté nastal na místě organizovaný chaos. Někteří organizátoři začali řešit registraci závodníků, jiní se věnovali úko-

lům na samotné trati a jiní připravovali jízdu zručnosti. Dopolední jízda zručnosti byla poměrně náročná, všechny tři posádky musely být na startu najednou, ale tratě projížděly postupně – jakmile se jeden vůz ocitl po (samozřejmě bezchybném a rychlém) průjezdu v cíli, vyrážel hned na (jinou) trať ale se stejnými prvky vůz další. 3 auta – 3 obtížnosti jízdy zručnosti – nejlehčí měla v sobě 2x průjezd slalomu vpřed, středně těžká slalom vpřed i vzad a nejtěžší, to bylo fakt hardcore – celá zručka byla de facto podřízena jedinému cíli: aby projížděli 2x slalom vzad... Taťka se na tom fakt vyřádil, ale co jsme tak mohli pozorovat, soutěžícím se to dost líbilo a podle svých slov se „zase jednou pořádně vyblbli“. Pro nás organizátory to bylo vskutku náročné, neboť jsme museli nejenom zapisovat trestné body, zvedat poshazované kuželky a tyče vymezující prvky, ale hlavně být stále ve střehu (neboť jsme pořád byli mezi závodícími auty). A přitom kontrolovat, jestli daná posádka vůbec jede správnou trasu. A přes to všechno však soutěžící i organizátoři dopolední jízdu úspěšně přežili a žádné auto nepřišlo k úhoně. Poté dostaly posádky mapy a itineráře a vlastní orientační soutěže mohly začít. Přípravena byla zhruba 110km dlouhá družstevní etapa vedoucí přes Veselíčko, Osek, Lipník, Jezernici, Podhoří, a dál v podstatě nejkratší cestou zpět do Staměřic! Nějak to klaplo,

Foto: archiv PRECHEZA

v očekávaném čase se zástupci jednotlivých družstev objevili v cíli – a my jsme mezitím připravili odpolední, pohárovou jízdu zručnosti, do které jsme „pushtili“ posádky vracející se z trati, pak už je čekal zasloužený oběd. Ale po něm taky dalších cca 75 kilometrů, zhruba tolik totiž měřily pohárové etapy odpoledne. Tratě vedly na druhou stranu, směrem na Tršice a protože podle dispozic pohárových soutěží nemohou být pro různé obtížnosti tratě stejné, jeden pohár vyrážel směrem na Veselíčko a dále po směru hodinových ručiček, a druhý pohár směrem na Daskábát do protivky.

Fakt jsme netušili, kde se budou potkávat... V každém případě časová kontrola byla standardně v Tršicích u kolchozu. Tady mě napadá, že nám počasí celý den přálo, svítilo sluníčko a bylo ještě letně, v noci před tím celkem popršelo, takže se nikde zbytečně neprášilo – super podmínky pro AOS!

V pohárové, tedy odpolední části soutěže jsme mimo orientační schopnosti také otestovali, jak posádky dodržují běžná pravidla silničního provozu. Na trati jsme se schovali do auta s neočekávanou poznávací značkou z jiného státu, které shodou okolností bylo k dispozici, a měřili dodržení „30 km/h“ limitu v zóně hned po startu ve Staměřicích. No, natchytili jsme jich celkem hodně... Mezi 16. – 18. hodinou všechny posádky úspěšně projely cílem. Předtím, než se všichni závodníci pustili do klasických nesmyslných diskuzí o údajných chybách stavitele a hlavního rozhodčího a než pochopili, že sami chybovali, se mohli posílit vynikajícím gulášem. Ano, pouze stěží lze určit, zda se skutečně jednalo o automobilovou soutěž či o soutěž jedlíků...

A my jsme aspoň měli čas na hodnocení a dopočet výsledků a také na úklid trati. Takže když jsme vyhlášovali vítěze, průjezdky z trati už byly uklizeny. Teda skoro, protože když jsme ty průjezdkové plechy pak ve skládce spočítali, zjistili jsme, že jsme je všechny nedovezli zpátky – jasně, mohl je někdo čorňout, ale ne, zapomněli jsme je na trati. Tak jsme se pro ně na trať později vrátili, našťastí byly všechny „zapomněnky“ i docela blízko sebe.

Po provedení výpočtů jsme přistoupili k vyhlášení výsledků. Koho zajímá kdo vyhrál, odkud byl a kolik trestných bodů nasbíral, mrkněte se na www.aoscz.info – tam všechno najdete. Za nás bylo důležité, že všichni odjízďeli spokojeni, zřejmě se soutěž líbila...

Děkujeme všem lidičkám, které se o zdárný průběh jakkoli zasloužili! Zvláštní díky patří MonTexasu, který pro naši akci poskytl nadstandardní zázemí! A zapomenout nesmíme ani na naše sponzory, bez pomoci kterých bychom vrcholnou mistrovskou soutěž uspořádat prostě nemohli... Jirko, zvládli jsme to! **Ivča Prášilová s taťkou**

Volejbal PRECHEZA startuje do nové sezóny

Po pravidelné srpnové fyzické přípravě se všechna družstva naplno vrhají do letošní volejbalové sezóny.

Ženy před soutěží absolvovaly přípravný turnaj v Nitře. Turnaje se zúčastnily tři týmy ze Slovenska, jeden tým z Maďarska a přerovské družstvo. Pro přerovský tým byly ze 4 zápasů 2 vítězství a skončily na druhém místě. Domácí Městská hala hostila dva víkendy v září Ligový pohár. Po prvním kole postoupila naše děvčata do finálového kola, kde postupovaly čtyři týmy z šesti. Velmi dobrým výkonem si vítězstvím nad Frýdkem Místkem zajistily účast ve finálové skupině, kdy za sebou nechaly VK Prostějov. Přerovské ženy skončily nakonec na čtvrtém místě za vítězem Duklou Liberec, druhým Olympem Praha a třetími Šelkami Brno. Turnaj splnil svůj účel a vyrovnané výkony se špičkou

naší extraligy slibují do startu soutěže zajímavé a napínavé zápasy. V nové sezóně se pozměnily kategorie mládeže, kde se rozdělily bývalé kadetky a juniorky do třech kategorií – U18, U20 a U22. Začátkem září proběhl v Městské hale a třech tělocvičnách již 32. ročník Velká cena Přerova za účasti 24 družstev. Naše družstvo A obsadilo výborné třetí místo. Ani mladší družstvo B se na turnaji neztratilo, a jen o vlásek jim unikl postup mezi nejlepšími dvanácti družstev. Posledními přípravnými turnaji byl pro juniorky a kadetky testovací turnaj v Ostravě spojený s turnajem o Křišťálovou vázu. Od konce září všechny tři extraligové týmy mládeže zahajují mistrovskou sezónu, do které jim přejeme co nejlepší výsledky. **Dana Lehnertová**

Foto: archiv PRECHEZA

Střípky z Nadace

Hledá se dárce kostní dřeně pro malého Šimonka

Nadace AGROFERT se připojila do hledání vhodného dárce kostní dřeně pro šestiletého Šimonka. Od května se již podařilo během akcí podporujících Šimonka získat do registru dárců 3200 lidí. Shoda se však s nikým zatím nenašla. Pomoci může každý, ať vstupem do registru nebo jen sdílením prosby dál. #darujdobroodkosti

Ředitelku Nadace Agrofert, Zuzanu Tornikidis oslovila rodina malého Šimonka s prosbou, zda by byli ochotní sdílet probíhající „nábor“ dárců. „Naším hlavním posláním je pomáhat, přirozeně jsem neváhala s odpovědí. V tak velké rodině, kterou je koncern Agrofert, se přece může najít ten pravý dárce! Milí kolegové, dovoluji si vás tímto požádat, zapojte se do této iniciativy. Jakákoli snaha i sdílení odkazu má neskutečnou cenu“.

Věděli jste, že
75 % dárců
není příbuzných
s pacientem?

Každý nový
dobrovolník
daruje naději
nejen šestiletému
chlapečkovi, ale
i dalším dětem
a dospělým, kteří
na svého ideálního
dárce teprve
čekají.

**HLEDÁME
DÁRCE
kostní dřeně
PRO ŠIMONKA**
se zjištěnou aplastickou anémií

Podmínky dárcovství

- # věk 18-35 let
- # dobrý zdravotní stav
- # váha vyšší než 50 kg

10 minut vašeho času, který obětujete registraci, může zachránit život chlapečka a dalších dětí, které na svého dárce právě čekají.

www.kostnidren.cz

Letem světem intranetem

Koncernový intranet vám nabízí všechny informace na jednom místě. Ať už hledáte nejnovější zprávy, benefity, kontakty, důležité směrnice či jiné nepostradatelné dokumenty, knihovnu nebo jen kalendář akcí. Abyste se k informacím dostali opravdu odkudkoli, tak není pro přístup potřeba firemní připojení. Připojit se zvládnete i ze soukromého počítače či vašeho telefonu.

Využívejte Náš intranet na maximum.

Připravili jsme pro vás nový seriál plný tipů a triků, který vám ukáže, jak si Náš Intranet přizpůsobit přesně podle vašich představ. V jednoduchých manuálech vám vysvětlíme možnosti nastavení vlastního prostředí i jednotlivých modulů, tak aby vám už neutekla žádná důležitá informace. V prvních dílech jsme si představili základ celého systému, kterým jsou widgety (obsahová okna).

Nemáte aktivní účet k intranetu?

Na výplatní pásce jste dostali své unikátní přístupové údaje – přihlašovací jméno a také speciální čtyřmístný pin. Ty pak jen zadáte do přihlašovacího okénka, které naleznete na adrese www.nasintranet.cz. Pokud jste je neobdrželi, kontaktujte vaše personální oddělení nebo napište na podpora@nasintranet.cz

Koncern AGROFERT

Podívejte se na naši audiovizuální sérii ze života lidí a firem z našeho koncernu. Každý měsíc přidáváme nová videa na náš youtube kanál.

Kolik trávy spasou naše krávy?

Kolik hodin denně stráví naše masné trávy pasením? A kolik trávy spasou za jediný den? Pust'te si další díl naší audiovizuální série Jsme AGROFERT. Tentokrát jsme se vydali na pastviny našich dvou zemědělských podniků - ZEAS Puclice, a. s. a AG AGROPRIM, s.r.o.

Jsme
AGROFERT

SKENUJ A SLEDUJ

Nevěřte fámám, hledejte fakta

FÁMY
FAKTA

V médiích se o AGROFERTu říká ledačos. Jaká jsou fakta? Podívejte se na naše webové stránky Famy&Fakta, které jsou hlavním pilířem naší reaktivní komunikace. Reagujeme na mediální zkratky a nepravdy, které se o nás ve veřejném prostoru objevují.

REAKCE NA ČLÁNEK SEZNAMZPRAVY.CZ A CT24.CESKATELEVIZE.CZ

Články seznamzpravy.cz a ct24.ceskatelevize.cz o odchodu Martina Šebestyána z funkce ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) tvrdí, že „Šebestyán čelil kritice, že při vyplácení zemědělských dotací stranil holdingu Agrofert, který bývalý premiér Andrej Babiš (ANO) vložil do svěrenských fondů.“, resp. „Končící ředitel čelil kritice, že při vyplácení zemědělských dotací a sporu kolem střetu zájmů vystupoval SZIF ve prospěch bývalého premiéra Andreje Babiše a jím nepřímo ovládaného zemědělského holdingu Agrofert.“ Vedení koncernu AGROFERT uvádí: Není pravda, že Martin Šebestyán stranil Agrofertu. Za jeho působení byla pozastavena administrace veškerých investičních dotací společností skupiny Agrofert. To vyústilo v řadu soudních sporů, které stále trvají. Přesto jsme ho respektovali a vnímali jako profesionála, který postupuje transparentně.

REAKCE NA ČLÁNEK SEZNAMZPRAVY.CZ „DATA UKAZUJÍ, JAK DŮLEŽITÉ JSOU PRO AGROFERT DOTACE“

Interpretace faktů ve článku je zavádějící. Není přesné a možné vedle sebe postavit pouze hodnoty zaplacené daně z příjmu a získaných dotací. Takový přístup zcela opomíjí také další daně, které společnosti koncernu odvádějí včetně pojištění, a to nejen za firmu, ale i za zaměstnance. Podíl dotací na odvodech a daních, které jsme zaplatili za posledních deset let, činil 30 %. Čtenáři tak mohou získat dojem, že koncern AGROFERT podniká kvůli dotacím. Článek např. neobsahuje klíčovou skutečnost, že se dotace podílí na tržbách koncernu AGROFERT pouze 1 %! Nehledě na to, že ač jsme největší zemědělskou společností v tuzemsku, čerpáme pouze 3,6 % dotací určených pro celé české zemědělství. AGROFERT také čerpá o 26 % méně zemědělských dotací k tržbám, než je průměr v ČR.

Napsali jsme premiérovi otevřený dopis

Vážený pane premiére, obracíme se na Vás touto cestou kvůli výrokům členů Vámi vedené vlády, které se týkají společnosti AGROFERT, a.s., (dále jen „AGROFERT“) a jejích dceřiných společností. Již 31. března letošního roku Vám Ing. Zbyněk Průša, předseda představenstva AGROFERT, a.s., poslal dopis určený pouze do Vašich rukou, na který dodnes nedostal odpověď. V tomto dopise Vás vyzýval, abyste se Vy i členové Vašeho kabinetu zdrželi výroků, které naši společnost poškozují. Veřejné slovní útoky však přetrvávají dál. Proto jako druhý vstřícný krok volíme tento otevřený dopis.

Celý text naleznete na webu famyfakta.cz nebo na Našem intranetu

Nevěřte fámám, hledejte fakta.

Více naleznete na www.famyfakta.cz